

Publicerad 2022-11-12 11:27 av lodjuret/seglare

'När kriget är slut, då kommer allt att bli som förut igen'. 'Nej, den tiden är förbi, den kan du glömma'. För mycket länge sedan fanns proggar. De progressiva grupperna. En av grupperna hette 'Risken finns' o de sjöng om miljön

Risken finns...

...att människor inte förstår sig på saker, när politiker, nyhetsuppläsare och andra som skall förmedla och söka förklara vad som pågår, inte kan något om hur att uttrycka sig så en vanlig människa begriper.

Ungefär som när kassören frågar kunden i kassan, är det här en apelsin eller en grapefrukt? För att de har olika kilopris. Alltså förståeliga misstag och inte så mycket påverkan heller i det fallet.

Men när någon som kan påverka miljoner människor, pratar 'i nattmössan', blir det något mera allvarligt. Att råka utbrista 'Kära Göteborgare' när man befinner sig i Kramfors, är heller inget allvarligt.

Även om det blir 'något att prata om' på arbetsplatsen. Vad som däremot är att se som allvarligt, är när i god tro eller kanske fullt medvetet, säga saker som exempelvis att 'det är fel på samhället'.

När den personen egentligen menar något eller några organ eller verk, som är till för att verka i kommunens olika lokaler och ofta lokalavdelningar i landet. Eftersom samhället är vi alla tillsammans,

skulle väl skulden falla på oss alla och då även 'dig själv'? (Va? Har du ansvar för dig och de dina, nämen alltså...) Dessutom har alla ansvar för varandra. Om det skulle vara på något annat sätt skulle det då alls finnas skola,

sjukvård, polis, brandkår, räddningstjänst över huvud

taget? Nej, om alla skulle få 'klara sig själv', helt och hållet, skulle det nog vara som efter tredje världskriget eller på 1400-talet. Jaså, ligger du med brutet ben i skidbacken?

Vem bryr sig? Någon bryr sig, det kan du 'slå vad om' ifall du är den som råkar ut för en olycka. Någon kan vilja ha som åsikt att bara förkylning eller inflammation, kräfta är en anledning 'att stanna borta från jobbet'.

Har du brutit benet är du väl inte sjuk 'på riktigt'? Att tvingas gå och jobba fast man är ohjälpligt förkyld eller har brutit fem ben i handen, det är förstås hur vardagen kan se ut, för någon annan, vill säga.

Men inte för dig, du skulle väl aldrig kunna drömma om ens, när du lämnar hemmet att du i dagen skall hamna på sjukhus efter dagens slut, vurpa med bilen eller drabbas av hjärtinfarkt?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten